

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

Své první album *Small Monstrosities* vydala Tereza Černochová v roce 2007. Trvalo tedy 8 let, než vyšla její aktuální novinka *Škrábnutí*. Jak album vznikalo, kteří autoři se na něm podíleli a kam Tereza směřuje... o tom je náš rozhovor.

Foto: Jan Malík

Škrábnutí Terezy Černochové

Jak jsi s albem spokojená?

Maximálně. Asi na 99 %. To 1 % jsou mouchy, kterým se možná nejde vyhnout. Je to pro mě úžasný konec toho několikaletého martyria, kdy ta deska vznikala a byly chvíle, kdy jsme si už říkali, že to nevyjde. Těch názorů na to, jak by ta deska měla vypadat, bylo opravdu hodně. S mým zpěvem jsem spokojená asi na 80 %. ☺

Album *Small Monstrosities* je hodně energické, akční. Škrábnutí je vyklidnější. Čekala jsi u sebe vývoj tímhle směrem?

Mně se styl skladeb, jako je na Škrábnutí, líbil vždycky. Wendy a Lisa jsou duo, které mám hodně ráda, a poslouchala jsem od nich všechno. Ať už to byly pomalé skladby, nebo i ty rychlé v období, kdy byly u Prince. Po Black Milk jsem o sobě pochybovala, jestli mám na to, abych byla sólová zpěvačka. Na album Škrábnutí bych si v té době vůbec netroufala.

Moje kamarádka slyšela dema, která měla být na tvém novém albu, a mluvila o nich jako o hodně svízňých. Proč tomu tak není?

Dřív jsem trávila hodně času s lidmi kolem Monkey Business a J.A.R. Jejich hudba mě vždycky hrozně bavila a byla jsem tím nasáklá, ale Roman Holý mi už tenkrát říkal, že mě vidí jako melancholickou zpěvačku. Postupně jsem k tomu tedy došla. Já nejsem pařmen.

Na albu máš jako autory Milana Prince, Lenku Dusilovou, Dana Bárta, Alenu Rytířovou a další. Jak probíhal výběr autorů na album Škrábnutí?

Chtěla jsem, aby celou desku otextoval v češtině Vráta Šlapák společně se svou manželkou Martinou Procházkovou. Já když jsem s ním, tak pořád vymýšlíme různá zajímavá slovní spojení. Ale prostě to nějak nezafungovalo. Byli jsme zaneprázdnění.

→

Povedl se text na skladbu Všeobjímák. Je o období, kdy zemřel můj táta a já měla deprese z toho, jak to média prezentovala. Vráta má rád konkrétní příběhy lidí, ale nějaký můj vnitřní stav, tam on nerad zachází. Napsal text *Podplouvám*. Je to o velrybě, která je v hejnu dalších paryb, ale cítí se od nich ostrčená. To je jeden z nejlepších textů, jaké jsem kdy četla a později slyšela. Milan Princ napsal *Polibky snů*. K tomu je nádherná melodie od Romana Holého, který se mnou samozřejmě celou tu desku dělal.

Foto: Jan Malif

Text jsem na to původně psala já, ale byl naivní. Roman si právě hned vzpomněl na Milana, který je velmi duchovně založený, a to k tomu hezky sedlo.

Škrábnutí. Tahle skladba se mi hlavně díky textu opravdu líbí.

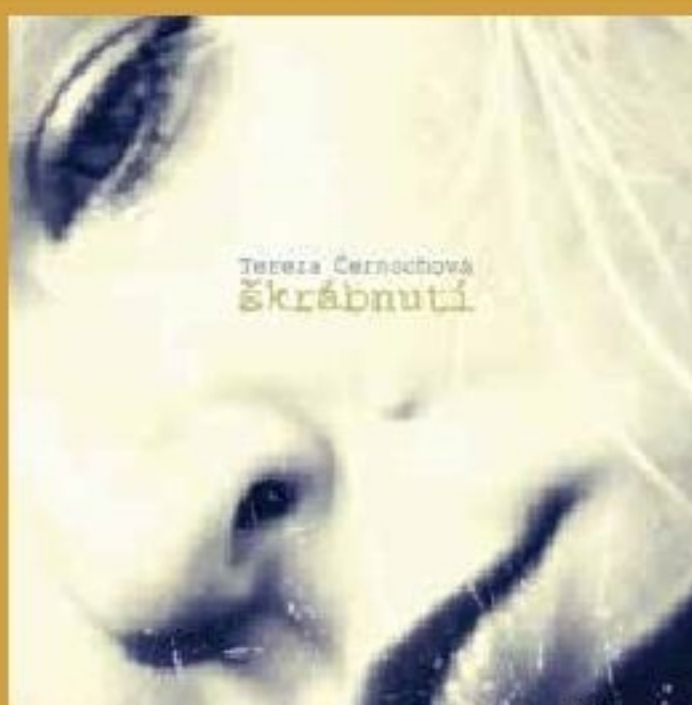
Zdeněk Borovec.

No jasně, kdo jiný.

Hele, já se nechci nikoho dotknout, jo, ale takhle dobří textaři tady už nejsou.

Souhlasím. Jeho slova udělala z Draculy něco opravdu obrovského.

Jasně. Mimochodem to Škrábnutí byla skladba, kterou zpíval můj táta. Roman Holý měl takovou hezkou melancholickou

Škrábnutí

TEXT: ZDENĚK BOROVEC

Škrábnutí

o kterém svět neví
chvilku bolest působí
a přejde vzápětí

Škrábnutí

za pár dní se jeví
jako něžná pozornost
mých nehtů s perletí

Škrábnutí

stopa drápků tvých
zajizví se a zmizí dřív
než ve tmách první sněh

Nemusím nic říct

ani slůvko promiň
nehet můj jen náhodou sjel
po tvém zápěstí

Škrábnutí

nic víc
někdy pláčem pro mň
poraněn mým dotykem ty
mluvíš o štěstí

Škrábnutí

mělo správný říz
byl bys blázen kdybys
drápkem
sám neuvíz

Škrábnutí

o které jsi stál
co když zítra zahojí se
hmm co pak dál...

věk a tenhle text tam krásně seděl. Ta deska se původně měla jmenovat *Dcera otce*. Mně i Romanovi se to líbilo. Ale Dan Bárta řekl, že je to blbý, ať to nedělám. Tak jsem jednoho dne přišla a řekla, že to bude *Škrábnutí*, a ten odkaz na tátu tam bude tím pádem taky.

Vím, že se asi špatně mluví o budoucnu, ale dokážeš odhadnout, jak dlouho bude trvat, než vydáš další album?

Já hlavně nechci, aby byla velká pauza mezi hraním. Chci na podzim udělat 15 koncertů po klubech.

Kdo z českých hudebníků tě baví?

Lenka Dusilová, ta je pro mě úplně zásadní,

Hele, já se
nechci nikoho
dotknout, jo,
ale takhle dobří
textaři tady
už nejsou.

a Vlasta Redl. Vždycky si je ráda poslechnu. Ale poslechnu si i desky svých hiphopových koncertů. Když jsem jezdila s Vladimírem 518, tak to bylo taky zajímavé. Jela jsem autem, otevřela si okna a na plný koule jsem si pouštěla zlobivou hudbu. Baví mě i James Cole, líbí se mi na něm, že se nebojí.

Jak jsi na tom se svými koncerty?

Kdybych neseděla 14 dní u telefonu a nesháněla hraní, tak by to za mě nikdo neudělal. Samozřejmě ani finance nejsou stabilní. Na začátku roku jsem oslovovala i festivaly, a dramaturgové mi říkali, že volám pozdě. Uf. Mně fakt vadí, že tam pořád hrají jedny a ty samé kapely. Ale já nepotřebuji být headliner v osm večer. My si klidně zahrajeme odpoledne a rádi. Malá koncertní šňůra a křest alba se povedly! Je super, že to takhle vyšlo.